

gældssanering, jf. konkurslovens § 212, stk. 1, nr. 2 (som ikke ændres).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.6.2.

Til nr. 7 (§ 216, stk. 1)

Det foreslås, at skifteretten ved fastsættelse af den procent, hvortil fordringerne nedsættes, kan bestemme, at der skal bortses fra fordringer, som kun vil afkaste et ubetydeligt beløb, jf. 2. pkt. Dækning af disse fordringer bortfalder, når sagen er sluttet med kendelse om gældssanering, jf. konkurslovens § 218, stk. 1 (som ikke ændres), jf. 3. pkt. Dette svarer til reglen om småfordringer i konkurs, jf. konkurslovens § 153, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af 2. pkt., jf. 5. pkt. Justitsministeriet agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udstede en bekendtgørelse om gældssanering, hvor størrelsen af den dividende, dvs. det beløb, hvortil fordringen bliver nedskrevet ved gældssanering, som kan udelukkes fra dækning i gældssaneringssagen, i overensstemmelse med Konkursrådets forslag indtil videre forventes fastsat til en samlet sum på 500 kr.

Dette vil normalt betyde, at der udbetales fem årlige rater á 100 kr., eftersom skyldneren normalt bør opspare de månedlige rater med henblik på én årlig udbetaling til kreditorerne, medmindre der på grund af særlige omstændigheder konkret aftales en anden fremgangsmåde med kreditorerne.

Ved fastsættelsen af nedsættelsesprocenten skal skifteretten ikke indregne de fordringer, der alene vil afkaste en ubetydelig dividende, hvis de medtages i opgørelsen. Er der eksempelvis anmeldt 10 fordringer på hver 100.000 kr. og en fordring på 1.000 kr., således at det samlede anmeldte krav er 1.001.000 kr., og er skyldnerens samlede opsparing 50.000 kr., vil nedsættelsesprocenten blive 5, idet fordringen på 1.000 kr. ikke skal indgå i beregningen, da dividenden af denne fordring, hvis den var medtaget i opgørelsen, alene var blevet 49,95 kr.

I de tilfælde, hvor en kendelse om gældssanering ophæves i medfør af konkurslovens § 229, vil fordringer, hvor dækningen er bortfaldet, på ny kunne gøres gældende mod skyldneren, jf. 4. pkt. (henvisningen til forslaget til § 208 b, stk. 4, nr. 1). Dette svarer således til hovedreglen om fordringer, hvor dækningen er bortfaldet ved kendelsen om gældssanering.

I de tilfælde, hvor skyldnerens bo tages under konkursbehandling, skyldneren får stadfæstet en tvangsakkord eller skyldneren på ny meddeles gældssane-

ring, vil fordringer, der efter denne bestemmelse er bortfaldet ved en kendelse om gældssanering, derimod ikke kunne gøres gældende mod skyldneren på ny. Dette fraviger hovedreglen om fordringer, hvor dækningen er bortfaldet ved kendelsen om gældssanering.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.8.2.

Til nr. 8 (§ 216, stk. 4)

Det foreslås, at der ved kendelsen om gældssanering skal afsættes midler til dækning af fordringer, der behandles efter reglerne om bestridte fordringer efter forslaget til § 209, stk. 2-5 (lovforslagets § 1, nr. 6), jf. stk. 4. I de midler, der skal afsættes, skal der tages højde for, at skyldneren vil kunne blive pålagt at skulle betale sagens omkostninger. Disse omkostninger vil alene blive dækket med den procent, hvortil de øvrige fordringer i gældssaneringssagen er nedsat, jf. forslaget til § 209, stk. 4.

Kendelsen skal angivne, hvorledes de afsatte midler skal fordeles mellem de øvrige fordringshavere, såfremt der ikke anlægges sag om fordringen, jf. forslaget til § 209, stk. 3, eller såfremt det ved dom eller forlig fastslås, at fordringen ikke består.

De tilfælde, hvor fordringshaveren efter at have anlagt sag om kravet hæver sagen, skal i denne sammenhæng sidestilles med, at det ved dom eller forlig fastslås, at fordringen ikke består.

Henvisningen til konkurslovens § 182, stk. 1, indebærer, at skifteretten kan bestemme, at det opsparede beløb skal indsættes på en særskilt konto i et pengeinstitut. Dette er i overensstemmelse med principperne i Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 2216.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.6.2.

Til nr. 9 (§ 216, stk. 5)

Det foreslås, at det af konkursloven udtrykkeligt kommer til at fremgå, at skifteretten skal vejlede skyldneren om, hvornår aktiver, som skal indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering, skal realiseres. Dette tidspunkt vil normalt skulle fastsættes til gældssaneringssagens afslutning, jf. § 218, stk. 1 (som ikke ændres), dvs. efter udløbet af kærefristen for kendelsen om gældssanering, uden at kære er sket, eller når kæreinstansens kendelse er afsagt.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at skyldneren ikke under gældssaneringssagen, og måske navnlig i perioden fra afsigelse af kendelse om gældssanering og til udløbet af kærefristen, realiserer aktiver uden